

25 il bundan əvvəl, isti yay günlərindən biri idi. Təbiət dayanmışdı sanki. Ağacların kölgəsindən belə buxar qalxırdı. Avqust ayının yandırıcı şüalarından nəfəsi daralan Həkim, yenidən ata olacaqdı.

Çox hayacanlı idi. Yeni doğulacaq körpəsinin oğlan olacağı üreyinə dammış kimi, adını da dəqiqləşdirmişdi. Qardaşının adını verəcəkdə körpəyə. Çox erkən dünyasını dəyişən qardaşı Paşanın faciəli ölümü həmişə onu yandırır. Subay, nakam dünyadan köçən qardaşından doymamışdı Həkim.

Üç oğul atası idi, ilk övladına da atasının adını vermişdi...

Nədənəse bu gün qardaşı Paşa xəyalından getmirdi. Tez-tez yuxu kimi gözlərinə görünüb, çəkiliirdi...

Yandırıcı avqust ayının 13-ü idi. El arasında "nəhs" adlandırılan bu rəqəm Həkimə sevinc gətirdi...

Birdən-birə hava sərinlədi, xəfif külək əsməyə başladı və bu sərinlik atanın üreyini sərinlətdi...

Oğul balası dünyaya gəldi...

Çox sevincək idi, sevinci həm də qardaşının adıyla bağlı idi...

Üreyində yüz yol şükür etdi;

- Böyükliyyəne şükür, Ya Rəbbim, Paşamı mənə qaytardın. Qardaşımın yarım arzularını oğlum başa vurur...

Kiçik Paşa ailənin sonbeşiyi və ən sevimlisi oldu. İllər gök qırpımında ötüb keçirdi. Paşa məktəb yaşına yetəcək qədər böyümüşdü. 2002-ci ildə

doğulduğu Çərəcə kəndində birinci sinifə qədəm qoyan 6 yaşlı Paşa müəllimlərin sevimlisi oldu. Davranışı və səmimiyyəti ilə özünə yer etmişdi. Artıq gözəgəlimli, yeniyetmə, yaraşığı bir oğlan olmuşdu. Orta məktəbi

atırdı. Zövqlə geyinməyi, gəzməyi, maşını olmasını çox istəyirdi və bu istəyinə çatmışdı. Təbiətin çox sakit, mehriban və diqqətçil idi Paşa.

Dinə çox bağlı idi, namaz qılar, oruc tutardı. Allahın sevimlisi olduğuna

sinə Allaha üz tuturdu. Ulduzə ana pis fikirləri özünə yaxın buraxmaq istəmədi. Həkim ata isə son günlər qardaşı nakam Paşanı tez-tez xatırlayır, köks ötürürdü. Biçərə ata için-için alışıb, yanırı, kimsəyə sezdire bilmirdi

şından iki dəfə ağır əməliyyat olunan Paşa üçüncü əməliyyat zamanı komaya düşür və əbədi yuxuya gedərək şəhidlik məqamına yetişir...

Həkim atanın isə "Paşalı arzuları" şəhid olaraq əbədiyyətə qovuşur.

Şəhidlik zirvəsinə ucalan Paşam, uca məqamın mübarək.

Şəhadətin mübarək!

Atanın arzularını şəhid edən bala. Qardaşı Paşanın nakam ömrünü sən də yaşadın. Kam almadan köçdün bu dünyadan.

*Yuxumu əlimdən alan şəhidim,
Qayıt, dinclik gətir gözlərimə sən.
Qayıt, nakam balam, qayıt, geriye,
Qayıt, şirinlik qat sözlərimə sən...*

Həkim ata isə bayrağı bağrına bəsarəq, dili "Vətən sağ olsun" deyərək, üreyi "Mən hər iki Paşamdan doymadım" dedi...

Başın sağ olsun Həkim ata.
Allah səbr versin!
Şəhidlər ölmür!
Ruhun şad olsun, Paşam!

P.S. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin 15 dekabr 2020-ci il tarixli sərəncamına əsasən Salmov Paşa Həkim oğlu "Vətən uğrunda" medalı ilə təltif olundu (ölümündən sonra).

Əfşan Yusifqızı

Ay Paşam

*Sən doğulan günü atan şükür edib,
"İlahi, arzuma yetişdim"- dedi.
Qardaşı Paşanın adını verib,
Söylədi, nəhayət döndün, ay Paşam.*

*Sənə qardaş dedi, boyunu sevdi,
Nakam taleyini, toyunu sevdi.
Fələyin qurduğu oyunu sevdi,
Gözündə bir dağa döndün, ay Paşam.*

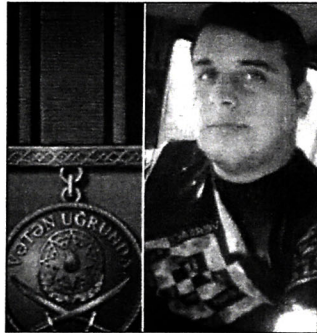
*Nəçə bəstə gözəl sevdi ədani,
Nəçəsi gözəldi "elçi" sədani.
Anan yüz yol dedi alım qadani,
Sevimli balaydın, şəndin, ay Paşam.*

*Niyə birdən-birə dili lal oldun,
Görünüb gözlərə xoş xəyal oldun,
Hər kəsin qəlbində bir mələl oldun.
Batan Günəş kimi söndün, ay Paşam.*

*Anan yuxusunda gözləyər səni,
ŞƏHİD zirvəsində izləyər səni.
Hər an laylasında baslayər səni,
Müqəddəs varlığa döndün, ay Paşam.*

24 dekabr 2020.

PAŞALI ARZULAR

nu isə bilmirdi bu məsum bala.

Valideynləri, qardaşları toyunu görmək arzusunda idi evin sonbeşiyinin.

Deyir, " Sən saydığını say, gör fəlak nə sayır".

Vətənin üzərini qara buludlar alarkən, müdafiə məqsədilə olan çağırış, çoxu kimi Paşadan da yan keçmədi...

2020-ci ilin 27 sentyabr tarixində səfərbərliyə çağırılan Paşa, ikinci Qarabağ müharibəsində ön cəbhədə torpaq uğrunda qanlı döyüşlərə qoşulur.

Zirəkliyi ilə seçilən Paşa, "Göyçaylı balası" ləqəbi ilə tanınaraq döyüşçülər arasında da diqqət çəkir. Dilindən Allah kəlməsi düşməyən igidimiz, hər döyüşə qatılarkən "Ya Allah" deməklə, sanki "Şəhadətinə hazırım Allahım" deyər ismarlayırdı...

Müharibənin 19-cu günü idi, Füzuli istiqamətində ağır döyüşlər gedirdi. Mənfur düşmən durmadan mərmi yağışı yağdırırdı...

Bütün valideynlər kimi Paşanın da valideynləri hər gün acı xəbərlər eşitdikcə ürekləri can ağlayır, çarəsizcə

bu yanğını. Yuxularını qarışdırıran ata çox narahat idi, pis xəbər alacağından qorxurdu və qorxduğu başına gəlirdi...

Oktyabrın 15-i idi həmin dəhşətli gün, o gün ki, Həkim atanın üreyində bir tel qırıldı, Ulduzə ananın nəfəsi tutuldu, üreyi hövl elədi. Nə olduğunu bilməsələr də, nəse olacağını hiss edirdi biçərə valideynlər...

Artıq üç rəngli payızın amansız yeli əsməkdə idi. Ata-ananın tumurcuq arzuları xəzana çevrilməkdə idi. Füzuli istiqamətindən axan qara bulud Göyçayın üzərinə çök-məyə, bir ananın gözlərindən daşmağa hazırlaşdı... Kim bilirdi ki, o an qəhrəman döyüşçümüz, igid "göyçaylı balası" Paşa, baş nahiyəsindən ağır yaralanaraq huşunu itirmişdi...

Hüsusuz halda Bakıya çatdırılan Paşa, həkimlərin səyi nəticəsində komadan ayılır. Yarasının ağır olmasına baxmayaraq igidimiz qardaşlarını tanıyır və ata-anasına hər şeyin yaxşı olduğunu çatdırmalarını tapşırır. Ba-

